

ÖĞRENELİM

İlk olarak Cumhuriyet'in, Cumhuriyetimizin ilanıyla başlamak isterim.Cumhuriyet 29 Ekim 1923'te Mustafa Kemal'in hazırladığı Anayasa değişikliğinin kabul edilmesidir. Yani tek kişinin,kendi hakkını her şeyden üstün tutan bir yönetimden, halktan her kesimin sesini duyurabileceği bir yönetime geçiştir.

Tabi ki böyle anlattığım kadar kolay ilan edilmedi Cumhuriyet. Uzun, engelli ve zorlu süreçlerin ardından Türkiye'nin modernleşme ve gelişmesinin ilk adımı atıldı. Yani bir Türk devrimi başladı ama bu sadece ilk adımdı. Cumhuriyeti yaşatmak için her türlü mücadeleler verildi, verilmekte ve gelecekte de verilecektir. Atamda bize "**Benim naçiz vücudum elbet toprak olacaktır fakat Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.**" sözleriyle hem kendisinin cumhuriyetin ebediliğine olan inancını hem de Türk halkının onu ileriye taşıyacağını göstermiştir. Zaten bundan önce olduğu gibi bundan sonra da Türk halkı ve özellikle de Türk gençliği cumhuriyetine ne kadar kalbi duygularla bağlı olduğunu gösterecektir.

Türkler,yüz yıl evvel, Türkiye kurulmadan önce, hatta tarih sahnesine çıktığı ilk günden beri,esarete, biat etmeye, mandacılığa boyun eğmemiş, razı gelmemiş;Ergenekon'dan demir dağı eritip çıkmış, esaret zincirini kırıp atmış; dostla dost, düşmanla düşman olmuştur. Birinci Dünya Savaşı, Çanakkale, hele hele İstiklal Harbi'nde topyekun ortaya koyduğu "**Ya istiklal ya bağımsızlık**" duygusuyla tarih boyunca kendi devletini, defalarca kez yeniden kurmuştur.Böyle bir millete de ancak cumhuriyet yönetimi yakışırdı. Ne uzak tarihimizde ne de yakın tarihimizde sevdamız, gözbebeğimiz, olmazımız bağımsızlığımıza toz kondurmadık,en ufak tehlikede "**Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.**" diyerek kükremiş sel gibi bendimizi çiğneyip aştık; sokaklara döküldük. 15 Temmuz da bunun en sonki kanlı ve canlı kanıtıdır. Tanklara kendimizi siper ettik. O gece vatani uğruna şehitlik mertebesine çıkanlardan biri de Halil İbrahim'dir. Gencecik daha 15 yaşında vatan için gözünü kırpmadan kendini feda etti ve atamızın bize emanet ettiği bu cumhuriyeti gururla korudu. Babası da "Bu vatan kolay kazanılmadı. Halil öldü ama dört çocuğum daha var, bugün bir şey olsa onlarda çıkar." diyerek vatan uğruna diğer can parelerini, çocuklarını da feda edeceğini belirtti. Anadolu böyle ana babalarla dolu işte... Hey onbeşliler ve niceleri...

Yüz yıl öncesinden, Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk,Gençliğe Hitabesi' nde"**Memleketin bütün kaleleri zapt edilmiş,bütün tersanelerine girilmiş,bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bil fiil işgal edilmiş olabilir.Bütün bu şeraitten daha vahim olmak üzere memleket dahilinde iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini müstevilerin siyasi emelleriyle tevhid edebilirler.Ey Türk istikbalinin evladı!İşte bu ahval içinde dahi vazifen Türk istiklal ve cumhuriyetini kurtarmaktır!**" sözleri yüz yıl sonrasının biz Türk gençlerine, cumhuriyeti ve adaleti koruyacağımıza, olan güvenidir.

Lakin etrafımda gördüğüm ve yaşananlara baktığımda, zaman zaman, bir ümitsizliğe de kapılmıyor değilim. Cumhuriyetimizin yüzüncü yılında biz gençlik olarak neredeyiz?.. Pek de iyi bir seviyede olmadığımız su götürmez bir gerçek. Bu noktada isyan sözcükleri aklımın kapısını peş peşe çalıyor.

Diyorum ki: Gençlik, Cumhuriyet ile alakalı en basit soruları bile cevaplamaktan aciz... Sanata, bilime, kültüre, tarihe gereken önem verilmiyor. Beyinlerimiz ıvır zıvır, eften püften kulaktan dolma magazinsel bilgilerle dolu... Her şeye bir cevabımız var ama ne dediğimizi biz de bilmiyoruz. Konuşuyoruz ama anlamıyoruz... Bilgisizlik, görgüsüzlük, tahammülsüzlük, ucuz kahramanlıklar hat safhaya çıkıyor... Hatta gençler tarihini ve haklarını bile doğru düzgün bilmiyor, ama biliyormuş gibi yapıyor... Ey güzel Ata'm, Cumhuriyet'i bu gençliğe mi emanet ettin?.. diye soruyorum... Kızıyorum... Ümitsizliğe kapılıyorum... Acaba ben çok mu karamsarım?..

Bir de bardağın dolu tarafından bakmak istediğimde diyorum ki **"Kul sıkışmayınca Hızır yetişmez."** Şanlı tarihimize baktığımızda nice dar boğazlarda nice Alp Er Tungalar, Oğuz Kağanlar, Bilge Kağanlar, Alparslanlar, Fatihler, Yavuzlar, Kanuniler, Mustafa Kemaller, Şerife Bacılar, Nene Hatunlar... yetiştirmiş bir milletiz diyorum. Atamın sözü geliyor aklıma: **"Bütün ümidim gençliktedir."**Sağlam temeller üzerine kurulan Cumhuriyeti, değil yüz yıl, sonsuz yüz yıllara bir meşale, bir bayrak yarışı gibi taşıyacak bu gençliktir. Lakin, gençlik nasıl bir cevher olduğunun tez zamanda farkına varmalı, geçmişini unutmadan, kültüründen, milli ve manevi değerlerinden uzaklaşmadan daha da önemlisi zaman kaybetmeden geleceğine yön vermelidir.

Çünkü çok uzağa gitmeye gerek yok hemen daha dün gibi, önceki gün gibi yakın zamanlarda gençlerimiz haklarından bîhaber oldukları için hakkına giren çok oldu,rüşvet,adam kayırma,yolsuzluk,zehir gibi vatanımın damarlarına karıştı.Adalet sistemi işlevsizleşmeye başladı. Durum böyle olunca sokaklarda rahat yürüyemez, geceleri rahat uyuyamaz, yarınlara umutla bakamaz olduk.

Dünya tarihine baktığımızda Ortaçağ Avrupası'nda, parası olan haklı oluyor, hak sahipleri ise haksız oluyordu.En sonunda halk sanatla, bilimle, edebiyatla, teknikle gözünü açtı, uyandı ve çabucak işe koyuldu, modernleşmenin, çağdaşlaşmanın, insan olmanın gereklerini hızla öğrenmeye başladı. Rönesansmış, Reformmuş, Sanayi Devrimiymiş derken şimdi ise hak, adalet onlardan sorulur hale geldi. Bizim de Ortaçağ Avrupa'sı gibi karanlığa düşmememiz için tek yolumuz var, faydalı olanı, iyi olanı, gerekli olanı ÖĞRENMEK. Çalışmak, bilinçlenmek ve çağdaş uygarlık yolunda bilimin gösterdiği ışığı takip etmek. Cumhuriyet bayrağımızı, nöbetimizi gelecek nesillere emanet etmek.

Bu milletin evlatları her zorluğu yenmesini bilmiştir. Zaman almış olabilir ama mümkünsüzü mümkün kılmıştır. Bir asırlık Türkiye Cumhuriyeti'nin bir genci olarak kendimden ve gençlikten asla ümitsiz değilim. Biliyorum ki muhtaç olduğumuz kudret damarlarımızdaki asil kanda mevcuttur. Öğrenelim ki haklıya hakkını verelim, haksıza kibarca, yoluyla , modern insana yakışır şekilde haddini bildirelim. Haklarımızı öğrenelim,kültürümüzü öğrenelim, tarihimizi öğrenelim... Atatürk'ün bize miras bıraktığı bu cumhuriyeti koruyabilelim. Cumhuriyetimizin değerini öğrenelim.Öğrenelim ki bizi yolumuzdan döndürmeye çalışanlara, kötü niyetlilere, hainlere, zalimlere fırsat vermeyelim gençler.

ELA DEMİRCİ

10/C 1412